1998. évi XXVIII. törvény az állatok védelméről és kíméletéről Az Országgyűlés

- annak tudatában, hogy az állatok érezni, szenvedni és örülni képes élőlények, tiszteletben tartásuk, jó közérzetük biztosítása minden ember erkölcsi kötelessége,
- elismerve azt a megkülönböztetetten nagy értéket, amelyet az állatvilág egésze és annak egyedei jelentenek az emberiség számára,
- kifejezve azon szándékát, hogy a Magyar Köztársaság tevékeny módon részt vállaljon az állatok védelme és kímélete érdekében kifejtett nemzetközi erőfeszítésekből,
az állatok ésszerű védelmének és kíméletének biztosítása érdekében az alábbi törvényt alkotja:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § E törvény célja, hogy elősegítse az állatvilág egyedeinek védelmét, fokozza az emberek felelősségtudatát az állatokkal való kíméletes bánásmód érdekében, valamint meghatározza az állatok védelmének alapvető szabályait.

A törvény hatálya

2. § E törvény hatálya kiterjed:
(1) a) a gazdasági haszon céljából tartott, igénybe vett állatokra;
b) a kutatási-kísérleti célra szolgáló állatokra, a diagnosztikai vizsgálat és az oltóanyag-termelés céljából tartott állatokra, a génbankként kezelt állatokra, a géntechnológiával módosított gerinces állatokra, valamint a tudományos ismeretterjesztés és az oktatási demonstráció céljából tartott állatokra;
c) a verseny- és sportcélra tartott állatokra;
d) a pásztorebekre, az őrző-, védő-, mentő-, jelző-, vakvezető, rokkantsegítő és terápiás kutyákra;
e) a vadászatra alkalmazott állatokra, ha jogszabály másképpen nem rendelkezik;
f) a mutatványos vagy bemutatási célra szolgáló állatokra;
g) a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, a nemzetbiztonsági szolgálatok és a közfeladatokat ellátó őrszolgálatok feladatainak ellátását szolgáló állatokra;
h) a kedvtelésből tartott állatokra;
i) a veszélyes állatokra, a háziasított állatok gazdátlan egyedeire (kóborállat), az állatkertekben, a vadaskertekben és a vadasparkokban élő (tenyésző) állatokra, továbbá a vadon élő fajok bármilyen célból fogva tartott egyedeire, ha külön jogszabály másként nem rendelkezik.

(2) E törvénynek az állat kíméletére, az állatkínzás és az állatkárosítás tilalmára, valamint a jó gazda gondosságára vonatkozó rendelkezéseit a vadon élő állatokra is alkalmazni kell. A vadászható vadfajokra, valamint a halászható, horgászható halfajokra és a természetvédelmi oltalom alatt álló, illetőleg nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó állatokra külön jogszabály eltérő rendelkezéseket is megállapíthat.

Alapfogalmak

3. § E törvény alkalmazásában:
1. állattartó: az állat tulajdonosa, illetve aki az állatot vagy az állatállományt gondozza, felügyeli;
2. állat károsítása: az állat testi épségének, szervezetének, pszichikai állapotának vagy viselkedésének tartós, hátrányos megváltoztatása;
3. állatkert: a természet- és állatvédelmet szolgáló, megfelelő engedéllyel rendelkező állandó létesítmény, ahol az állatokat évente folyamatosan hét napnál hosszabb időn keresztül a nagyközönség részére való bemutatás céljából tartják, és amely az ismeretterjesztést, oktatást és nevelést az ott élő állatok folyamatos és szakszerű bemutatásával, valamint tájékoztatással biztosítja; nem minősül állatkertnek a cirkuszi menazséria és az állatkereskedés;
4. állatkínzás: az állat szükségtelen, fájdalmat okozó bántalmazása, vagy olyan hatást eredményező beavatkozás, bánásmód, valamint szükségleteinek olyan mértékű korlátozása, amely tartós félelmet vagy egészségkárosodást okozhat, továbbá az öröklődő betegségben szenvedő - nem kísérleti célra szánt - állategyed tenyésztése, szaporítása;
5. állatpanzió: olyan intézmény, amely díjazás ellenében vállalja állat meghatározott időre szóló megőrzését, felelősséget vállalva annak jó gazda gondosságával történő tartásáért, egészségéért, valamint az állatok és a környezetükben lévő emberek biztonságáért;
6. állatmenhely: az elkobzott vagy ideiglenesen megfigyelés alatt tartott állatok kivételével a gazdátlan állatok ideiglenes vagy állandó, ellenszolgáltatás nélkül történő elhelyezésének céljából működtetett intézmény;
7. beavatkozás az állaton: az állat fizikai, élettani vagy pszichikai állapotának megváltoztatása;
8. jó gazda gondossága: az az emberi tevékenység, amely arra irányul, hogy az állat számára olyan életkörülményeket biztosítson, amely az annak fajára, fajtájára és nemére, korára jellemző fizikai, élettani, tenyésztési és etológiai sajátosságainak, egészségi állapotának megfelel, tartási, takarmányozási igényeit kielégíti (elhelyezés, táplálás, gyógykezelés, tisztán tartás, nyugalom, gondozás, kiképzés, nevelés, felügyelet);
9. állatkísérlet: állat kísérleti vagy egyéb tudományos célból való felhasználása, amely esetleg az állatnak fájdalmat, szenvedést, tartós nélkülözést vagy maradandó károsodást okozhat - beleértve bármely olyan tevékenységet is a kísérlet során, amely állat születését eredményezi ilyen körülmények közé - és amely az állat kísérletre való előkészítésével kezdődik, és akkor fejeződik be, amikor további megfigyelést már nem végeznek a kísérlet érdekében; az állat ilyen felhasználása akkor is kísérletnek minősül, ha a fájdalom, szenvedés, tartós nélkülözés vagy maradandó károsodás kiküszöbölése céljából végzett altatást, fájdalomcsillapítást vagy egyéb módszert sikeresen alkalmaznak; nem minősül állatkísérletnek a nem kísérleti jellegű, mezőgazdasági vagy állatorvosi tevékenység, illetve az állatok leölésének vagy megjelölésének a természettudományok által elfogadott korszerű, kevéssé fájdalmasnak tartott módszereinek alkalmazása;
10. állat életének megengedett módon való kioltása: az állat életének a legkisebb szenvedés

okozásával, valamint a faj adottságainak figyelembevételével történő szakszerű és gyors kioltása;
11. cirkuszi menazséria: olyan, állatok tartására szolgáló létesítmény, amelyet cirkuszi előadásra, mutatványra betanított, illetve betanítandó állatokból álló állatsereglet tartására - hatósági engedély alapján - létesítettek, illetve tartanak fenn, és amely az állatok tartására a jogszabályi és a hatósági előírásoknak megfelelő létesítménnyel, berendezésekkel és eszközökkel, továbbá az állatok ellátására, betanítására, felügyeletére az ilyen előírásoknak megfelelő szakszemélyzettel rendelkezik.

II. Fejezet

AZ ÁLLAT VÉDELMÉNEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

Az állat tartásának általános szabályai

4. § (1) Az állattartó köteles a jó gazda gondosságával eljárni, az állat fajának, fajtájának és élettani szükségleteinek megfelelő életfeltételekről gondoskodni.
(2) Az állat életfeltételeinek kialakításánál tekintettel kell lenni korára, nemére és élettani állapotára. Biztosítani kell az egymásra veszélyt jelentő, egymást nyugtalanító állatok elkülönített tartását.
(3) Az állattartónak gondoskodnia kell az állat igényeinek megfelelő rendszeres, de legalább napi egyszeri ellenőrzéséről.
5. § (1) Az állattartó gondoskodni köteles az állat megfelelő és biztonságos elhelyezéséről, szakszerű gondozásáról, szökésének megakadályozásáról.
(2) A megkötve tartott vagy mozgásában egyéb módon korlátozott állat számára is biztosítani kell a zavartalan pihenés és a sérülésmentes mozgás lehetőségét.
(3) A szabadban tartott állatok számára - azok természetes viselkedését is figyelembe véve - biztosítani kell olyan területet, illetve létesítményt, ahol azok veszély esetén, valamint az időjárás káros hatásaival és az egészségre ártalmas hatásokkal szemben védelmet találnak.
(4) Az állandóan zárt körülmények között tartott állat számára az állattartó köteles az állat szükségleteihez igazodó, megfelelő mozgásteret biztosítani.
(5) A gazdasági haszon céljából tartott állat tartása során előnyben kell részesíteni az állatkímélő technológiákat.
(6) A kedvtelésből tartott állat ürülékét az állattartó a közterületről köteles eltávolítani.

Az állat kímélete, az állatkínzás tilalma

6. § (1) Az állatnak tilos indokolatlan vagy elkerülhető fájdalmat, szenvedést vagy sérülést okozni, így különösen az állatot nem szabad:
a) kínozni,
b) emberre vagy állatra uszítani, illetőleg állatviadalra idomítani,
c) kényszertakarmányozásra fogni, kivéve az egészségügyi megfontolásból való kényszerű

táplálás esetét,
d) a kíméletét nem biztosító módon mozgatni és szállítani, elhelyezni,
e) a teljesítőképességét felismerhetően meghaladó teljesítményre kényszeríteni,
f) természetellenes és önpusztító tevékenységre szoktatni.
(2) Az (1) bekezdés a) pontja nem terjed ki az érett libatoll házilagos vagy az engedélyezett technológia szerint végzett tépésére, illetve c) pontja a házilagos vagy az engedélyezett technológia szerinti liba- és kacsatömésre.
(3) A 2. § (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott állatok esetében az (1) bekezdés b) pontját a külön jogszabályban meghatározottak szerint kell alkalmazni.
7. § (1) Tilos az állat fizikai, pszichikai állapotának olyan megterhelése, küzdelemre késztetése egy másik állattal vagy emberrel, amely sérülést vagy halált okozhat (a továbbiakban együtt: állatviadal). Tilos az állatviadal szervezése, tartása, továbbá az állatviadalra fogadás szervezése, az állatviadalon való közreműködés, részvétel, fogadáskötés.
(2) Tilos állatviadal céljára
a) állatot tartani, tenyészteni, kiképezni, idomítani, valamint más személynek átadni, vagy forgalmazni;
b) építményt vagy földterületet, anyagi eszközt más személy rendelkezésére bocsátani.
(3) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom nem vonatkozik a vadászatra alkalmazott állatnak külön jogszabály alapján történő kiképzésére, vadászaton való alkalmazására.
8. § Az ember környezetében tartott állat, valamint a veszélyes állat tulajdonjogával, tartásával felhagyni nem szabad. Az állat elűzése, elhagyása vagy kitétele tilos.

Beavatkozás az állaton

9. § (1) Az állaton fájdalommal vagy károsodással járó beavatkozást - az állat érdekében szükséges azonnali beavatkozások kivételével - kizárólag szakirányú végzettséggel, illetve az állattartók körében szokásos beavatkozás esetében csak gyakorlattal rendelkező személy végezhet.
(2) Beavatkozás érzéstelenítés nélkül csak akkor végezhető, ha az érzéstelenítés, illetőleg az ehhez szükséges rögzítés legalább akkora fájdalommal járna mint a beavatkozás. A gazdasági haszon céljából tartott állaton érzéstelenítés nélkül végezhető beavatkozásokról külön jogszabály rendelkezik.
(3)
10. § (1) Az állat küllemének megváltoztatása érdekében, továbbá más, nem az állat egészsége vagy későbbi egészségkárosodásának megelőzése céljából történő sebészeti beavatkozás - az ivartalanítás, valamint kutya esetében a tenyésztési hatóság által elismert tenyésztő szervezet tenyésztési programjában meghatározott küllemi előírások kialakítását biztosító sebészeti beavatkozás (fül-, illetve farokkorrekció) kivételével - nem végezhető.
(2) Az állat megjelölésénél az állat számára legkisebb fájdalommal járó megoldást kell alkalmazni.

Az állat életének kioltása

11. § Az állat életét elfogadható ok vagy körülmény nélkül kioltani nem szabad. Elfogadható oknak, körülménynek minősül különösen az élelmezési cél vágóállat esetében, a prém termelése a hagyományosan e célból tartott állat esetében, az állományszabályozás, a

gyógyíthatatlan betegség, illetve sérülés, a fertőző betegségek kontrollja, valamint az azok ellen való védekezés, a kártevők irtása, a másként el nem hárítható támadás megakadályozása és a tudományos kutatás. Kutya és macska tekintetében az élelmezési cél, illetve a prém termelése nem minősül elfogadható oknak, körülménynek.
12. § (1) Az állat életének kioltása - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - kizárólag kábítás után történhet.
(2) A kábítási kötelezettség nem vonatkozik a gerinctelen állatokra, a háztartásban élelmezési célra levágott baromfira, nyúlra, valamint arra az esetre, ha az állat életének kioltását szükséghelyzet indokolja. Ezekben az esetekben is gondoskodni kell azonban arról, hogy az állat életének kioltása szakszerű gyorsasággal és a legkisebb szenvedéssel járjon.
(3) Külön jogszabály rendelkezik az állati élet olyan módon történő kioltásáról, amelynél az előzetes kábítás nem kötelező, ha az eljárás azonnali teljes öntudatvesztést és érzéketlenséget vagy halált okoz.

III. Fejezet

EGYES ÁLLATOK VÉDELMÉNEK KÜLÖN SZABÁLYAI

A vágóállat tartása és kímélete

13. § (1) A vágóállatok körét külön jogszabály állapítja meg.
(2) E fejezet előírásai nem vonatkoznak az engedélyezett tudományos kísérletekre, valamint a vadon élő állatok elejtésére.
14. § (1) A vágóhídnak - kivéve a nyúl-, a prémesállat-, valamint a baromfivágóhidakat - rendelkeznie kell etető- és itatóvályúval felszerelt, szükség esetén az állatok megkötéséhez szükséges eszközökkel is ellátott fedett területtel.
(2) A fajából, neméből, életkorából adódóan, vagy egyéb okból egymással szemben ellenségesen viselkedő állatokat egymástól el kell különíteni.
(3) A vágóhidak kialakításának, berendezéseinek és felszerelésének, valamint azok működésének biztosítania kell az állatok kíméletét mindenfajta elkerülhető izgalomtól, fájdalomtól és szenvedéstől.
15. § Ha az állatot a vágóhídra érkezését követően nem vágják le azonnal, úgy várakoztatása idejére biztosítani kell ellátását és nyugodt pihenését.
16. § A vágóhídon a vágóállat állapotát és egészségét a megérkezéskor, a várakoztatott állatot pedig szükség szerint ellenőrizni kell. A beteg, elgyengült vagy sérült állatot haladéktalanul el kell különíteni, és gondoskodni kell elkülönített levágásáról.
17. § A kábítás nélküli állatvágás esetén az állatot levágás előtt úgy kell lefogni, amely alkalmas arra, hogy az megkímélje minden elkerülhető fájdalomtól.
18. § A kábításnak olyan érzéketlenségi állapotot kell előidéznie, amely addig tart, amíg a levágást követően az állat ki nem vérzik.
19. § Az állat vágására külön jogszabály eltérően rendelkezhet a következő esetekben:
a) szárnyas állat és nyúl vágása, azonnali halált okozó módszerrel;

b) kényszervágás, ha a kábításra nincs lehetőség;
c) prémes állatok, tenyésztett vad leölése;
d) rituális vágás.

A veszélyes állat tartása és szaporítása

20. § (1)
(2) A természetvédelmi oltalom alatt nem álló, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá nem tartozó veszélyes állat tartására, szaporítására az állatvédelmi hatóság adhat engedélyt. Az engedély kizárólag abban az esetben adható meg, ha a tartás, illetve szaporítás a környezet nyugalmát és biztonságát nem sérti vagy veszélyezteti, és az egyed tartási feltételei - ideértve a tartáshoz, illetve szaporításhoz szükséges szakismeretet is - biztosítottak. Az engedélyben - ha az állat azonosíthatósága megoldható - rendelkezni kell a veszélyes állat azonosíthatóságának módjáról.
(3) A természetvédelmi oltalom alatt álló, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat tartását, szaporítását a természetvédelmi hatóság engedélyezi.
(4) A veszélyes állat tartási helyéül szolgáló ingatlanon, ingatlanrészen az állat fajának feltüntetésével a veszélyre felhívó jól látható tartós jelzést kell elhelyezni.
(5) Az állattartó veszélyes állatát közterületen csak átmenetileg, közvetlen és állandó felügyelettel, ember és állat életét, testi épségét nem veszélyeztetve tarthatja.
(6) A veszélyes állat tartójának gondoskodnia kell arról, hogy az állat közterületre vagy más magánterületére ne juthasson be. Ennek hiányában tartási engedély nem adható.
(7) A veszélyes állat tartását, illetőleg szaporítását jogszabály vagy hatósági határozat megtilthatja, illetve feltételhez kötheti. A veszélyes állatok körét, valamint tartásuk, szaporításuk, illetve a veszélyes állattá nyilvánítás feltételeit külön jogszabály állapítja meg.
(8) Az állatvédelmi hatóság a (2) bekezdésben, a természetvédelmi hatóság a (3) bekezdésben leírt veszélyes állat vonatkozásában nyilvántartást vezet, amely tartalmazza az állat tulajdonosának és tartójának nevét, címét, valamint az állat azonosítását szolgáló adatokat és az állat tartási helyének adatait.
21. § (1) A természetvédelmi oltalom alatt nem álló, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá nem tartozó veszélyes állatnak az országba való behozatalához az állatvédelmi hatóság tartási engedélye szükséges. Az állatvédelmi hatóság a határozatát a rendőrségnek megküldi.
(2) A természetvédelmi oltalom alatt álló, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat országba való behozatalához a természetvédelmi hatóság tartási engedélye szükséges.
(3)
22. § (1) Veszélyes állat elidegenítése, felügyeletének átengedése hatósági engedélyhez kötött. Az engedélyezésre a veszélyes állat tartásának engedélyezésére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.
(2) A veszélyes állat tartója a veszélyes állat
a) eltűnését az állatvédelmi hatóságnak és a rendőrhatóságnak, a természetvédelmi oltalom alatt álló, illetőleg nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében a természetvédelmi hatóságnak is,
b) elhullását az állatvédelmi hatóságnak és az állatorvosnak

haladéktalanul köteles bejelenteni.
(3) Nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat eltűnését, elhullását a veszélyes állat tartója 15 napon belül a természetvédelmi hatóságnak köteles bejelenteni.
23. § (1) Ha a veszélyes állat tartója az engedélyben foglalt feltételeket nem, vagy nem megfelelően teljesíti, illetve veszélyes állatot engedély nélkül tart, vagy behoz az országba, az állatvédelmi hatóság, illetve természetvédelmi oltalom alatt álló, vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében a természetvédelmi hatóság - a tulajdonos költségére, a feltételek biztosításáig - a veszélyes állat állatkertbe vagy más megfelelő helyre való szállítását rendelheti el, vagy egyéb megfelelő intézkedést hozhat.
(2) Ha az állattartó az állatvédelmi hatóság, illetve - természetvédelmi oltalom alatt álló vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében - a természetvédelmi hatóság által előírt időpontig gondoskodik a jogszabályszerű állattartási feltételek biztosításáról, úgy az (1) bekezdés szerint elszállított állatot részére vissza kell szolgáltatni, ellenkező esetben az állatvédelmi hatóság, illetve - természetvédelmi oltalom alatt álló vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében - a természetvédelmi hatóság az állatot elkobozza. Az állatvédelmi hatóság, illetve - természetvédelmi oltalom alatt álló vagy nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó veszélyes állat esetében - a természetvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, vagy ha ezt jogszabály kizárja vagy ez eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - hat hónap elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.
24. § A veszélyes állat tartójának felelősségére a Polgári Törvénykönyvnek a fokozott veszéllyel járó tevékenységet folytatókra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

Veszélyes ebek tartása és az állatviadalok tilalma

24/A. § (1) Veszélyes ebnek minősül a Kormány által rendeletben meghatározott, az életre és a testi épségre természetes hajlamainál fogva fokozottan veszélyes eb.
(2) Tilos a veszélyes eb bármely módon való szaporítása, tenyésztése - ideértve a vétlen szaporulatot is -, az országba való behozatala, kivitele, elidegenítése, bármely formában történő versenyeztetése, őrző-védő feladatokra való tartása, képzése és alkalmazása.
(3) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl az állatvédelmi hatóság embernek vagy állatnak - ingerlése nélkül - okozott súlyos sérülés miatt egyedileg ebet veszélyesnek minősíthet (a továbbiakban: veszélyesnek minősített eb).
(4) A veszélyes és a veszélyesnek minősített eb kizárólag az állatvédelmi hatóság által kiadott engedéllyel, kormányrendeletben meghatározott feltételek esetén és módon, egyedi azonosítóval ellátva tartható.
(5) A veszélyes és veszélyesnek minősített ebet polgári jogi szempontból vadállatnak kell tekinteni.
24/B. § (1) Tilos az állatok között olyan viadal, az állatok egymás elleni uszításával olyan küzdelem (a továbbiakban együtt: állatviadal) szervezése, tartása, amely az állatok sérülését vagy elpusztulását okozhatja. Tilos továbbá az állatviadalra fogadás szervezése, az

állatviadalon való közreműködés, részvétel, fogadáskötés.
(2) Tilos állatviadal céljára
a) állatot tartani, tenyészteni, kiképezni, idomítani, valamint más személynek átadni, vagy forgalmazni;
b) épületet vagy egyéb helyet, anyagi eszközt más személy rendelkezésére bocsátani.
(3) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom nem vonatkozik a külön jogszabályok alapján az állatoknak vadászaton való alkalmazására.
24/C. § Az állatvédelmi hatóság a 24/A. § (4) bekezdése szerinti engedélyezési eljárásban jogosult kezelni
a) az ebtartó nevét, születési helyét és idejét, lakcímét,
b) az ebtartó nyilatkozatát, hogy nem áll cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó gondnokság alatt,
c) az eb tartási helyét (a település neve, kerület, házszám).
24/D. § (1) Az állatvédelmi hatóság a veszélyes ebekről és a veszélyessé minősített ebekről nyilvántartást vezet, amely az alábbi adatokat tartalmazza:
a) az ebtartó nevét, születési helyét és idejét, lakcímét;
b) az eb tartási helyét,
c) az eb fajtáját, születési idejét, nemét, színét, nevét, egyedi jelét (mikrochip számát) és marmagasságát.
d) az eb egyéb egyedi jellemzőit;
e) ivartalanított eb esetén az ivartalanítás időpontját.
(2) Az (1) bekezdésben foglalt adatokat az eb elpusztulásától, elvesztésétől, tulajdonosváltozásától számított három évig kell nyilvántartani.
24/E. § (1) Ha a veszélyes ebre vonatkozó ebtartás szabályait megszegik és emiatt az eb embernek vagy állatnak sérülést okoz, az állatvédelmi hatóság elrendeli az eb életének kioltását.
(2) Ha a veszélyesnek minősített ebre vonatkozó ebtartás szabályait megszegik és emiatt az eb
a) embernek 8 napon belül gyógyuló sérülést vagy állatnak kisebb sérülést okoz, az eb ivartalanítását,
b) embernek vagy állatnak ismételten az a) pont szerinti sérülést okoz, vagy embernek 8 napon túl gyógyuló sérülést, illetve állatnak súlyos sérülést okoz, az eb életének kioltását elrendeli az állatvédelmi hatóság.
(3) A veszélyes vagy veszélyessé minősített eb tulajdonosa ellen indított büntető- vagy szabálysértési eljárás során jogerős határozattal elkobzott eb életének kioltását el kell rendelni.
(4) A jogerős határozattal elrendelt ivartalanítás, tartós egyedi azonosítás, továbbá a lefoglalás, az elkobzás és az eb élete kioltásának költségei az eb tulajdonosát terhelik.

Az ország őshonos növény-, illetve állatvilágára ökológiai szempontból veszélyes állatokkal kapcsolatos tilalmak

24/F. § Az ország őshonos növény-, illetve állatvilágára ökológiai szempontból veszélyes, külön jogszabályban meghatározott állatok kedvtelésből való tartása, szaporítása és forgalomba hozatala tilos. A tilalom megszegésével tartott állatot az állatvédelmi hatóság elkobozza, majd gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Ha az állat végleges elhelyezése

csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

IV. Fejezet

AZ ÁLLATKÍSÉRLET VÉGZÉSÉNEK ALAPVETŐ FELTÉTELEI

Az állatkísérlet általános szabályai

25. § (1)
(2) Állatkísérlet kizárólag nyilvántartásba vett intézményben, eseti vagy általános engedély alapján végezhető.
(3)
(4) Állatkísérlet kizárólag akkor engedélyezhető, ha annak elvégzését
a) az ember, a gerinctelen és gerinces állatok vagy növények betegségének, kóros egészségi állapotának, egyéb rendellenességének elkerülése, megelőzése, felismerése és gyógyítása, valamint azok élettani állapotának feltárása, felderítése, szabályozása vagy módosítása érdekében gyógyszerek, élelmiszerek, egyéb adalékanyagok vagy termékek fejlesztése, termelése, minősítése, hatékonyságának és ártalmatlanságának vizsgálata,
b) az emberek vagy állatok egészsége vagy jólléte érdekében a természetes környezet védelme,
c) tudományos kutatás,
d) oktatási és gyakorlati képzés, vagy
e) igazságügyi orvostani vizsgálatok elvégzése
teszi szükségessé.
(5) Az engedélyezés során - a kérelmező által benyújtott dokumentáció, továbbá az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) által létrehozott állatvédelmi tanácsadó szakértői testület (a továbbiakban: szakértői testület) véleménye alapján - különösen figyelembe kell venni:
a) az állatkísérlet elvégzésének indokoltságát és tudományos megalapozottságát,
b) az alkalmazott korszerű módszertan indokoltságát és tudományos megalapozottságát az állatlétszám, illetve a fájdalom, szenvedés, tartós nélkülözés és maradandó károsodás lehető legkisebb mértékűre csökkentésének követelménye szempontjából,
c) a kísérlet személyi és tárgyi feltételeinek rendelkezésre állását.
(6) Szépítőszer, dohány- és egyéb élvezeti cikk, valamint fegyver, ennek alkatrésze, továbbá lőszer előállítása céljából tervezett kísérletre engedély nem adható.
26. § (1) Nem engedélyezhető és nem végezhető állatkísérlet abban az esetben, ha ismert olyan más tudományosan megfelelő és a várt eredményt szolgáltató módszer, amely állat használata nélkül megvalósítható, illetve végrehajtható.
(2) Az állatkísérletek szükségtelen megismétlésének elkerülése érdekében a kérelmezőnek és az engedélyezőnek törekednie kell a témához kapcsolódó, már elvégzett kísérletek

eredményeinek megismerésére.
(3) Ugyanazon cél elérése érdekében két vagy több kísérlet közül azt kell választani, amelyik kevesebb számú és kisebb érzékenységű állatot igényel, és amely kisebb mértékű fájdalmat, szenvedést, szorongást, tartós nélkülözést, illetve maradandó károsodást okoz, valamint amely nagyobb valószínűséggel szolgáltatja az elvárható eredményt.
27. § (1) Az állatkísérlet során felhasznált állatok számát a feltétlenül szükséges mértékre kell csökkenteni. Azt a vizsgálati módszert kell választani, amely előreláthatóan a legkisebb fájdalom okozásával, illetőleg legkisebb élettani, idegi vagy viselkedésbeli károsodás mellett végezhető el.
(2) Az állatkísérletről és az állatot ért beavatkozásról részletes jegyzőkönyvet kell felvenni.
(3) Minden kísérletet úgy kell megtervezni, hogy elkerülhető legyen a szükségtelen fájdalom, szenvedés, tartós nélkülözés, illetve maradandó károsodás okozása.
28. § (1) Minden állatkísérletet általános vagy helyi érzéstelenítés mellett kell végezni, kivéve, ha ez - arra tekintettel, hogy a kísérlet nem jár fájdalommal, illetőleg szenvedéssel - nem szükséges, illetve az érzéstelenítés a kísérleti állat számára nagyobb megterheléssel járna, mint maga a kísérlet, vagy a kísérlet eredményét értékelhetetlenné tenné.
(2) Ha az érzéstelenítés nem lehetséges, akkor fájdalomcsillapítást, vagy egyéb megfelelő módszert kell alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy az állatnak a lehető legkevesebb fájdalmat, szenvedést, tartós nélkülözést vagy károsodást okozzák, valamint egyetlen esetben se legyen az állat jelentős fájdalomnak, szenvedésnek vagy tartós nélkülözésnek kitéve.
(3) Ha a kábítás után az állat fájdalomérzete visszatér - és a kísérlet célja ezt nem zárja ki - újabb fájdalomcsillapítást kell alkalmazni, vagy ha ez nem lehetséges, az állat életét azonnal, megengedett módon ki kell oltani.
(4) Az állaton végzett ismételt kísérletnek szintén meg kell felelnie az e törvényben foglaltaknak. Az (1)-(3) bekezdés szerinti módszerek alkalmazása nélkül végzett, tartós vagy súlyos szenvedéssel járó kísérlet ugyanazon az állaton ismételten nem végezhető.
29. § (1) Az állatkísérlet alatt és után az állat megfelelő tartását, ellátását, gondozását és folyamatos egészségügyi ellátását biztosítani kell.
(2) A kísérlet befejezésekor szakképzett személynek lehetőleg állatorvosnak - kell eldöntenie, hogy az állat életben tartható-e, vagy életét megengedett módon ki kell oltani. Az állat nem tartható életben, ha valószínűleg tartós fájdalmat vagy nélkülözést szenvedne el, illetve véglegesen és súlyosan károsodott.
(3) Az életben hagyott állat gondozásáról, ellátásáról, elhelyezéséről a kísérletet végző intézmény köteles gondoskodni. Az életben hagyott állatot egészségi állapotának megfelelően kell gondozni, valamint a külön jogszabályban előírt módon, állatorvos vagy egyéb szakképzett személy felügyelete alatt kell tartani, kivéve, ha állatorvos véleménye alapján az ezektől való eltérés nem eredményezi az állat szenvedését.
(4) Az állatvédelmi hatóság a kísérlet céljára tekintettel engedélyezheti az állat származási helyére vagy természetes környezetébe helyezését, ha az állat jóllétének biztosítása érdekében a lehető legnagyobb gondossággal járnak el, az állat egészségi állapota ezt lehetővé teszi, és nem veszélyezteti a környezetet, valamint nem jelent állatvédelmi vagy közegészségügyi kockázatot.
30. § (1) Állatkísérlet kizárólag olyan felelős személy vezetésével végezhető, aki külön jogszabályban meghatározott végzettséggel és gyakorlattal rendelkezik, és ismeri az állatkísérletek etikai elveit, jogi szabályait.
(2) Állatkísérletet az végezhet, a kísérleti állatot az gondozhatja, felügyelheti, aki erre képesítő

oktatásban részesült.
(3) Állatkísérlet végzésére - ha csak az oktatás céljából más nem következik - oktatási intézményben senki sem kötelezhető.
31. § (1) Kísérleti célra állatot tenyészteni (szaporítani), tartani az állatvédelmi hatóság engedélyével szabad. A kérelemben meg kell jelölni a kérelmező természetes személyazonosító adatait.
(2) Kísérlet céljára - külön engedély hiányában - kizárólag e célra tenyésztett állatot szabad felhasználni. Háziasított állatfaj kóbor egyedét kísérlet céljára felhasználni nem szabad.
(3) Az állatvédelmi hatóság annak engedélyezi az (1) bekezdés szerinti tevékenység folytatását, aki megfelel az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban meghatározott egyéb feltételeknek. Az állatvédelmi hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.
(4) Az állatvédelmi hatóság az (1) bekezdés szerinti tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező személyekről nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a tevékenység végzésére jogosult személy természetes személyazonosító adatait. A nyilvántartásból kizárólag az (1) bekezdés szerinti tevékenység végzésére való jogosultság igazolása céljából szolgáltatható adat.
(5) Az (1) bekezdésben megjelölt szerv a kísérleti állatot tenyésztőt és a tenyésztő létesítményt is nyilvántartásba veszi. A nyilvántartásban meg kell jelölni azt a létesítménynél alkalmazott felelős személyt, aki a telephelyen alkalmas a kísérleti állatállomány megfelelő ellátására. A nyilvántartás a tenyésztő, a forgalmazó és a létesítménynél alkalmazott felelős személy személyes adatai közül a nevet és a levelezési címet tartalmazhatja.

Az állatkísérletek engedélyezése

32. § (1) Az állatkísérlet iránti kérelemben meg kell jelölni azokat a tudományosan megalapozott indokokat, amelyek az állatkísérletet szükségessé teszik.
(2) Az engedélyt határozott időre lehet kiadni.
(3) Az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv végzi:
a) az állatkísérlet engedélyezését,
b) az állatkísérlet végzésére jogosultak nyilvántartását.
(4) Állatkísérlet engedélyezése iránti kérelem elbírálása során a szakértői testület munkájában nem vehet részt az,
a) akinek a kérelmére indult az eljárás;
b) akinek a kísérlet engedélyezéséhez érdeke fűződik;
c) aki az a) és b) pontban szereplő személlyel olyan viszonyban áll, amely a testületben való feladata ellátásához szükséges elfogulatlanságát veszélyezteti.
33. § Az állatkísérlet végzésére feljogosított és nyilvántartott intézményben munkahelyi állatkísérleti bizottságot (a továbbiakban: MÁB) kell létrehozni, és működtetni. A MÁB tagjait az intézmény vezetője nevezi ki. A MÁB ügyrendjét maga állapítja meg.
34. § (1) A MÁB feladata az intézmény
a) állatkísérleti szabályzatának (etikai kódexének) elkészítése;
b) állatkísérleti szabályzata végrehajtásának ellenőrzése;
c) állatkísérleteinek szakmai-etikai felügyelete.
A MÁB feladata továbbá az intézményben az állatkísérlet végzésére jogosult személyek oktatásának, képzésének szervezése.

(2) A MÁB az intézmény belső állatkísérleti szabályozásának megsértése esetén jogosult - az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv egyidejű értesítése mellett - a kísérlet azonnali leállítására.
(3) A MÁB-nak - az (1) bekezdés b)-c) pontja alapján - az adott kísérlet ellenőrzését, illetve felügyeletét végző tagja a kísérlet végzésében nem vehet részt.
35. § (1) Az e fejezetben foglalt előírásokat kizárólag a gerinces állatokon végzett kísérletekre kell alkalmazni.
(2) Az állatkísérletek gerinces állatokon történő végzésének részletes szabályait külön jogszabály állapítja meg. Külön jogszabály a nem gerinces állatokon végzett kísérletekre is feltételeket állapíthat meg.

V. Fejezet

AZ ÁLLAT SZÁLLÍTÁSA

36. § (1) Az állat terelésénél, lábonhajtásánál, a szállítóeszközre való fel- és lerakásánál, valamint szállításánál úgy kell eljárni, hogy az az állatnak ne okozzon fájdalmat, szenvedést vagy sérülést.
(2) A célállomáson az állat kirakását haladéktalanul meg kell kezdeni.
37. § (1) Az állat élettani szükségleteinek kielégítéséhez szükséges feltételeket a szállítónak biztosítania kell, viselkedési szükségleteire pedig figyelemmel kell lennie.
(2) Az állatot olyan szállítóeszközön kell szállítani, amely annak sérülést nem okozhat, és megvédi az időjárás káros hatásaitól.
(3) Ha az állat szállítása során gondozást igényel, olyan kellő jártassággal rendelkező személynek kell kísérnie, aki alkalmas a gondozási teendők ellátására.
38. § (1) Az élő állat közúton, vasúton, vízi úton, illetve légi úton történő szállításának, továbbá postai úton való továbbításának részletes szabályait külön jogszabály, nemzetközi viszonylatban nemzetközi egyezmény állapítja meg.
(2) A vágóállat szállítása térben és időben korlátozható.

VI. Fejezet

AZ ÁLLATKERT, A CIRKUSZI MENAZSÉRIA ÉS A KEDVTELÉSBŐL TARTOTT ÁLLATOK KERESKEDÉSÉNEK LÉTESÍTÉSÉRE ÉS FENNTARTÁSÁRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

39. § (1) Állatkert létesítését a természetvédelmi hatóság engedélyezi. A természetvédelmi hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.
(2) Az engedély kiadásának általános feltételei:
a) az állattartás jogszabályban meghatározott feltételeinek teljesítése, a rendszeres állatorvosi felügyelet és az elkülönítés (karantén) lehetőségének biztosítása;
b) az állatkert vezetője rendelkezik felsőfokú képesítéssel;
c) az állatgondozók rendelkeznek szakirányú képzettséggel;

d) alapítói nyilatkozat a tartós működtetéshez szükséges vagyoni fedezet meglétéről.
(3) Az állatkert létesítése iránt benyújtott kérelemhez csatolni kell az állattartási szabályzatot.
40. § (1) Cirkuszi menazséria létesítéséhez és fenntartásához a kereskedelmi hatóság engedélye szükséges. A hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.
(2) Az (1) bekezdést a cirkuszi menazséria létesítési és működtetési tevékenységnek a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény szerinti szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező szolgáltató által határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében történő folytatására is alkalmazni kell.
(3) Állandó telephellyel nem rendelkező vándorcirkusznak, cirkuszi menazsériának állat tartására, állat, valamint állatszám bemutatására engedély nem adható.
(4) Delfin és cápa országba történő behozatala, utaztatása és bemutatása - az (5) bekezdésben foglalt kivétellel - tilos.
(5) A természetvédelmi hatóság engedélyezheti állatkert részére cápa behozatalát, utaztatását, illetve bemutatását, ha a megfelelő tartás feltételei tartósan biztosítottak.
(6) Kedvtelésből tartott állatok kereskedésének létesítéséhez és működtetéséhez a kereskedelmi hatóság engedélye szükséges. A hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.
(7) A cirkuszi menazséria, valamint a kedvtelésből tartott állatok kereskedése létesítésének, működtetésének engedélyezésére, működésére, továbbá a kedvtelésből tartott állatokra, a cirkuszi állatokra és a bemutatás céljára tartott állatokra vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.
VII. Fejezet
AZ ÁLLATPANZIÓ ÉS ÁLLATMENHELY LÉTESÍTÉSÉNEK ÉS FENNTARTÁSÁNAK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI
41. § (1) Állatpanzió és állatmenhely (a továbbiakban együtt: állatotthon) létesítését az állatvédelmi hatóság engedélyezi. Az állatvédelmi hatóság az engedély megadásával egyidejűleg nyilvántartásba veszi a szolgáltatót.
(2) Az (1) bekezdés szerinti engedély akkor adható meg, ha
a) az állattartás jogszabályban meghatározott feltételei tartósan és folyamatosan rendelkezésre állnak;
b) a rendszeres állatorvosi ellátás biztosított;
c) az állatotthon működtetése nem sérti a köznyugalmat;
d) az állatotthon vezetője vagy a (3) bekezdés szerinti működési szabályzatban megjelölt felelős személy szakirányú végzettséggel rendelkezik;
e)
(3) Az állatotthon létesítése iránti kérelemhez - a külön jogszabályban meghatározottakon túlmenően - mellékelni kell az állatotthon működési szabályzatát.
(4) A (2) bekezdésben foglaltakon túl az állatmenhely akkor létesíthető és tartható fenn, ha biztosított annak tartós működtetéshez szükséges vagyoni fedezet.
(5) Az állatotthonok létesítésére vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.

VIII. Fejezet

AZ ÁLLATVÉDELMI FELADATOK PÉNZÜGYI FEDEZETE, AZ ÁLLATVÉDELMI BÍRSÁG

42. § (1) Az e törvény szerinti állami feladatok ellátásának, valamint az önkormányzati feladatok támogatásának állami pénzügyi forrásai:
a) a központi költségvetésben állatvédelemre előirányzott pénzösszegek,
b) az állatvédelmi hozzájárulás,
c) az állatvédelmi bírság.
(2) Az állatok védelmével kapcsolatos feladatok ellátásához állatvédelmi hozzájárulást kell fizetni. Az állatvédelmi hozzájárulásra kötelezett termékek körét, a hozzájárulás mértékét, valamint fizetésének és felhasználásának szabályait külön törvény állapítja meg.
43. § (1) Aki tevékenységével vagy mulasztásával az állatok védelmére, kíméletére vonatkozó jogszabály vagy hatósági határozat előírását megsérti, magatartásának súlyához, ismétlődéséhez igazodó mértékű állatvédelmi bírságot köteles fizetni. Állatvédelmi bírság kiszabása helyett, illetve azzal egyidejűleg az állattartót a hiányosságok kijavítására, illetve pótlására kell kötelezni.
(2) Az állatvédelmi bírságot az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv szabja ki.
(3) Az állatvédelmi bírság kiszabására az élelmiszerlánc-felügyeleti szervnek az (1) bekezdésben meghatározott magatartásról történt tudomásszerzését követő egy éven túl nincs lehetősége. Az elkövetéstől számított öt éven túl nem szabható ki bírság, kivéve, ha a magatartás jogszerűtlen állapot fenntartásával valósul meg. Ebben az esetben az elévülés mindaddig nem kezdődik meg, amíg a jogszerűtlen állapot fennáll.
(4) A bírság megfizetése nem mentesít más jogkövetkezmények alól.
(5) Az állatvédelmi bírság mértékét, megállapításának módját, a kiszabására és felhasználására vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

IX. Fejezet

AZ ÁLLATVÉDELMI OKTATÁS

43/A. § (1) Az állatokkal szembeni megfelelő magatartásra, gondoskodásra nevelést, az állatok megismertetését az iskolai általános képzésbe, a szakképzésbe és az ismeretterjesztésbe be kell építeni.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatok végrehajtását az állami és önkormányzati szervek, valamint az oktatási intézmények kötelesek előmozdítani.
(3) Az állam az állatokkal szembeni megfelelő magatartásra neveléssel összefüggő feladata ellátásáért való felelőssége körében, a szükséges ismeretek széles körű terjesztésével, tájékoztatások, képzések, oktatás biztosításával járul hozzá az állatok jóllétét figyelembe vevő szemlélet kialakításához.
43/B. § Az állatvédelmi hatóság
a) szakmailag felügyeli az állatok tartása során alkalmazandó állatvédelmi előírásokra vonatkozó iskolarendszeren kívüli hatósági jellegű képzést és vizsgáztatást,
b) részt vesz a képzés tartalmi követelményeinek kidolgozásában és a képzés szervezésében.

X. Fejezet

AZ ÜGYÉSZ SZEREPE AZ ÁLLATVÉDELEMBEN

44. § (1)
(2) Az állatok kíméletére és védelmére vonatkozó jogszabályok megsértése esetén az ügyész is jogosult keresetet indítani a tevékenységtől való eltiltás, illetőleg a tevékenységgel okozott kár megtérítése iránt.
(3)

XI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

45. § (1) Az állatvédelmi hatóság köteles az állat életének fájdalom nélküli kioltásáról gondoskodni, ha annak továbbélése megszüntethetetlen vagy csillapíthatatlan szenvedéssel járna, az állat meggyógyulása nem várható, az állat tartója ismeretlen, továbbá vadon élő állat esetében az egyed a szabadon élésre alkalmatlan. Az állat életének kioltásával kapcsolatban felmerült igazolt költségeket - védett állatfaj esetében is - az állattartó, illetve vadászható állatfaj esetében a vadászatra jogosult köteles megtéríteni.
(2) Állat életének a kioltását az állat tulajdonosa, illetve a természetvédelmi hatóság kezdeményezheti.
45/A. § Az e törvényben foglaltak végrehajtását - feladat- és hatáskörében eljárva - az állatvédelmi hatóság, az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv, illetve a természetvédelmi hatóság ellenőrzi.
45/B. § (1) Ha az állattartó az e törvényben, illetve a külön jogszabályban foglalt rendelkezéseket nem vagy nem megfelelően teljesíti és ez által az állat egészségét súlyosan veszélyezteti, az állatvédelmi hatóság az állat tulajdonosának költségére elrendelheti - a feltételek biztosításáig - az állat megfelelő helyre való szállítását és a várható tartási költségek tulajdonos általi megelőlegezését.
(2) Ha az állattartó az állatvédelmi hatóság által előírt időpontig gondoskodik a jogszabályszerű állattartási feltételek biztosításáról, úgy az (1) bekezdés szerint elszállított állatot részére vissza kell szolgáltatni, ellenkező esetben az állatvédelmi hatóság az állatot elkobozza. Az állatvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Az állat a korábbi tulajdonosának, illetve korábbi tartási helyére nem adható ki. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - hat hónap elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.
45/C. § Az e törvény alapján elkobzott állat tulajdonjoga törvény eltérő rendelkezése hiányában az államra száll.
46. §
47. § A miniszter az állatvédelmi hatósági feladatok ellátásának elősegítésére, valamint a

társadalmi részvétel biztosítása érdekében szakértői testületet hoz létre. A testületben biztosítja az érintett szakmai szervezetek és a bejegyzett országos állatvédő társadalmi szervezetek részvételét.

48. § (1) A Nemzeti Civil Alapprogramról szóló törvény szerinti azon civil szervezeteket, amelyek tevékenysége az állatok védelmére irányul, az állatvédelmi jogszabályok megsértése miatt általuk kezdeményezett hatósági eljárásokban az ügyfél jogállása illeti meg.

(2) Az állatvédelmi jogszabályok megsértése miatt - az ilyen magatartástól való eltiltás iránt - a bíróság előtt az (1) bekezdésben megjelölt szervezet pert indíthat.

(3)

48/A. § (1) A települési, fővárosban a kerületi önkormányzat önkormányzati állatvédelmi őrszolgálatot működtethet.

(2) Az önkormányzati állatvédelmi őrszolgálatra vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.

(3) A települési - a főváros belterületén a fővárosi - önkormányzat kötelező feladata a település belterületén a kóbor állatok befogása. Az így befogott kóbor állat - amennyiben a befogástól számított 15 napon belül a kóbor állat tulajdonosa nem válik ismertté - az állam tulajdonába kerül. Az állatvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - a külön jogszabályban meghatározott időtartam elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

(4) Ha a kóbor állat tulajdonosa ismertté válik, a tulajdonos köteles az állatot visszavenni, valamint a befogásával és elhelyezésével kapcsolatos költségeket megtéríteni. Ha a tulajdonos az állatot nem veszi vissza, vagy az állat egészségét súlyosan veszélyeztető tartási körülmények miatt az állat a tulajdonos részére nem adható ki, az állatvédelmi hatóság - az addig felmerült költségek megtérítésére való kötelezés mellett - az állatot elkobozza, ezt követően gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - a külön jogszabályban meghatározott időtartam elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

48/B. § A 24/F. §-ban foglalt tartási tilalom nem vonatkozik a külön jogszabályban foglaltak szerint - az állatvédelmi hatóságnak - bejelentett állatokra. A bejelentésben meg kell jelölni az állat tulajdonosának vagy az állat tartójának nevét, címét, valamint az állat azonosítását szolgáló adatokat és az állat tartási helyének adatait. A bejelentett adatokról az állatvédelmi hatóság nyilvántartást vezet.

49. § (1) Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba.

(2)

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) az állatvédelmi bírság mértékét, kiszabásának és felhasználásának részletes szabályait,

b) az állatvédelmi hatóság kijelölését, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos részletes feladat- és hatáskörét,

c) az önkormányzati állatvédelmi őrszolgálat létrehozására, működtetésére, feladat- és hatáskörére, valamint tagjaira vonatkozó részletes szabályokat,

d) az állatkísérletek végzésének részletes szabályait,

e) a cirkuszi menazséria létesítése és működtetése engedélyezésének, fenntartásának,

valamint a nyilvántartás vezetésének részletes szabályait, továbbá a nyilvántartás személyes adatot nem tartalmazó adattartalmát, továbbá a tevékenységre jogszabályban vagy hatósági határozatban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket,
f) a kedvtelésből tartott állatok kereskedése létesítésének és működtetésének engedélyezésére, működésére vonatkozó szabályokat, a nyilvántartás személyes adatot nem tartalmazó adattartalmát és a vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokat, a kereskedelmi hatóság kijelölését, valamint a kedvtelésből tartott állatok kereskedése működésének ellenőrzésére, továbbá a kedvtelésből tartott állatok tartására, forgalmazására és tulajdonjogának nem kereskedelmi célú átruházására vonatkozó részletes szabályokat,
g) a település belterületén a kóbor állatok befogásával, tulajdonjogának átruházásával és elhelyezésével kapcsolatos feladatok ellátásának részletes szabályait
rendeletben állapítsa meg.
(4) Felhatalmazást kap
a) a miniszter, hogy a szakértői testület létrehozására, működtetésére vonatkozó részletes szabályokat, a mezőgazdasági haszonállatok sajátos tartási szabályait, a vágóállatok körét, az állatok levágásának és leölésének részletes szabályait,
b) a természetvédelemért felelős miniszter, hogy a miniszterrel, a rendészetért felelős miniszterrel együttesen a veszélyes állatok körét, tartásuk és szaporításuk részletes feltételeit, a veszélyes állattá nyilvánítás feltételeit, valamint az állatkert és állatotthon létesítésének, működésének és fenntartásának részletes szabályait,
c) a miniszter, hogy a rendészetért felelős miniszterrel egyetértésben az állatok elkábítására szolgáló eszközök, lövedékek körét, az állatok elkábításának részletes szabályait,
d)
e) a miniszter, hogy a természetvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben a kísérleti célú állattenyésztés, -tartás tevékenység folytatásának részletes feltételeit, az e tevékenységre jogosító engedély kiadásának rendjét, a nyilvántartás személyes adatot nem tartalmazó adattartalmát, valamint a nyilvántartás vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokat, továbbá a tevékenységre jogszabályban vagy hatósági határozatban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket,
f) a miniszter, hogy az állatok tartása során alkalmazandó állatvédelmi előírásokra vonatkozó iskolarendszeren kívüli hatósági jellegű képzések és vizsgáztatás részletes szabályait,
g) a miniszter, hogy az Európai Gazdasági Térség más szerződő államaiban megszerzett, az állatok tartása során alkalmazandó állatvédelmi előírásokra vonatkozó képesítést igazoló bizonyítványok elismerésének feltételeit és rendjét
rendeletben állapítsa meg.
50. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban - a végrehajtására kiadott jogszabályokkal együtt - az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:
- a Tanács 78/923/EGK határozata: Európai Egyezmény az állatok védelméről a mezőgazdasági állattartás során,
- a Tanács 88/306/EGK határozata: Európai Egyezmény a vágóállatok védelméről,
- a Tanács 88/166/EGK irányelve a ketrecben tartott tojótyúkok védelmének minimális követelményeiről,

- a Tanács 91/628/EGK irányelve az állatok szállítás közbeni védelméről,
- a Tanács 91/629/EGK irányelve a borjak védelmének minimális követelményeiről,
- a Tanács 91/630/EGK irányelve a sertések védelmének minimális követelményeiről,
- a Tanács 93/119/EGK irányelve az állatok védelméről levágásukkor,
- a Tanács 86/609/EGK irányelve a kísérleti vagy más tudományos célra használt állatok védelméről szóló tagállami törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról,
- a Tanács 98/58/EK irányelve az állatok védelméről a mezőgazdasági haszonállattartás során,
- a Tanács 99/22/EK irányelve a vadon élő állatok állatkertben való tartásáról.